

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ
ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου..

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στήχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στήχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στήχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνε-
δέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς
Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον,
τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ
πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης· Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα... τό αὐτό

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διάσου Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' σπυχολογίαν,
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφραίνεται ἐν σοί, Σιών πόλις
Κυρίου, ἡμέρας φαεινὴν, σε πλου-
τοῦσα νεφέλην, καὶ στύλον αἰείρω-
τον, ἐν νυκτί ὡς προλέλεκται, ἀπό
καύματος, ἐν ἀποκρύφῳ καὶ
σκέπη, ταύτην φύλαττε, ἐκ δυ-
σμενῶν ἀλαστόρων, θεόπτα Ἰά-
κωβε.

Δόξα... τό αὐτό

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ τὰς τρεῖς, ἀνηκούστους
ἐνώσεις, ἐνώσασα φρικτῶς, παρθε-
νίαν καὶ τόκον, Θεόν τε καὶ τὸν
ἄνθρωπον, πίστιν τε καὶ πιστεύου-
σαν, τοῖς ξενίζουσι, τούτοις καρ-
δίαν ἀνθρώπου, ἡμᾶς ἔνωσον, τῇ
τοῦ Υἱοῦ σου ἀγάπῃ, καὶ σῶσον
Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' σπυχολογίαν,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Σαρκαθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἔχων
θρόνον οὐρανόν, ἀδελφόν καὶ μα-
θητὴν, σε τὸν τοῦ τέκτονος υἱόν, ὁ
παντεχνήμων προσήκατο Ἰάκωβε
φιλανθρώπως· καὶ πόλιν τὴν Σιών
ἐγχειρίσας σοι, διάδοχον αὐτοῦ

ἀπερίτρεπτον, ἱεραρχοῦντα ἔστη-
σεν, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβίδ τοῦ πα-
τρός αὐτοῦ· λοιπόν μή παύσῃ,
αὐτῷ πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
εὐφημούντων σε.

Δόξα... *τό αὐτό*

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ἀπειρόγαμε Ἀγνή, πῶς συλλαμ-
βάνεις ἐν γαστρί, τὸν ἀπάντων τήν
πνοήν, περιλαμβάνοντα χερσί;
φράσον ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ Μυ-
στηρίου σου· πανάληθές ἐστι τοῦτο
ὧ ἄνθρωπε· καὶ παῦσαι ἐρευνῶν
τό ἀκατάληπτον, ὕψος καὶ βάθος,
μῆκος καὶ πλάτος, τῆς ἀπορρήτου
λοχείας μου· νικᾷ γάρ ὄντως,
ἔννοιαν πᾶσαν, Ἀγγέλων καὶ τῶν
ἀνθρώπων.;

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

ᾠχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ἐπι-
φοίτησιν, μάκαρ δεξάμενος, τέμε-
νος γέγονας, τῶν χαρισμάτων τῶν
αὐτοῦ, καὶ τύπον πλάτος ἔχοντα,
μυστικὸν συνέγραψας, πανιέροις
νοήμασι, καὶ σοφαῖς ἐν φράσεσι,
θεοφόρε Ἰάκωβε, φρικτῆς ἱερουρ-
γίας καὶ τοῦτον, παρέδωκας τῇ
Ἐκκλησίᾳ.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ἐν τῇ κοιμήσει σου, Παρθένε
ἄχραντε, καὶ ὁ Ἰάκωβος, ὁ Ἀδελ-
φόθεος, μετὰ τῶν ἄλλων Μαθητῶν,
παρῆν ὡς θεασόμενος, τὸ ζωαρχι-
κώτατον, καὶ πανάχραντον σκῆνός
σου, καὶ τὸ ἀνερμήνευτον, ἀνυμνή-
σων μυστήριον, τῆς θείας καὶ φρι-
κτῆς σου λοχείας, ὃ προσκυ-
νοῦντας ἡμᾶς σῶσον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτὴρ μου. *(δψ)*

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. *(δψ)*

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Σπῆχ. **Ο**ἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται
δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν
αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τὸ ὡς ἄνω

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου

τοῦ Ὁρθρου

ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἡμάρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ παρρησίας τυγχάνων πρὸς αὐτόν, διὰ τὴν συγγενῇ οἰκειότητα, μὴ ἀποκάμῃς ἰκετεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν αὐτοῦ ἀγα-

θότητα, Ἰάκωβε Θεάδελφε, τῶν Δε-
σποσύνων ὁ πρώτιστος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,

Ὡδὴ α' ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Αρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα,
καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ᾧσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

*Στήχ. Ὑ*περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάλη-
νται, δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πι-
στῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διό
μελλούσης δόξης με, κοινωνόν σαῖς
πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδει-
ξον, Ἀχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

*Στήχ. Ὑ*περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανά-
μωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βρο-
τοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν,
εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευ-
τον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα,
πάντων τῶν βροτῶν τό διάσωσμα.

*Στήχ. Ὑ*περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Η τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύ-
ριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μα-
θητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλο-
γος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ
τῆς Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγ-
χώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάν-
θρωπος.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ α'

ᾠχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ

*Στήχ. Α*πόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς
λαμπόμενος, μάκαρ Ἰάκωβε, τὸν
νοητὸν ζόφον, τῆς ψυχῆς μου δίω-
ξον, καὶ κόρας τῆς καρδίας μου,
καταλάμπρυνον ὅπως, ἐν ὑμνωδί-
αις δοξάσω σου, τὴν σεπτὴν καὶ
θεῖαν πανήγυριν.

*Στήχ. Α*πόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρήτωρ πυρίπνους τῆς Χριστοῦ
θεότητος, ἐδείχθης πάνσοφε, μίαν
τῶν πυρίνων, γλωσσῶν εἰσδεξάμε-
νος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ
ἐκήρυξας πᾶσι, τοῖς Ἰουδαίοις τὸν
Κύριον, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γνησιώτα-
τον.

*Στήχ. Α*πόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ισχὺν ἐξ ὕψους ἐνδυθεὶς τὴν
ἄμαχον, μάκαρ Ἰάκωβε, παρεμ-
βολὰς πάσας, Ἰουδαίων ἐκλίνας,
καὶ τούτων καταβέβληκας, τὰ
φρυάγματα πάντα, κατὰ Χριστοῦ
ἐπερόμενα, ἀγχεμάχοις ὅπλοις τῆς
χάριτος.

*Στήχ. Ὑ*περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς Θεοτοκίον

Σύγχυσις λόγων λογισμῶν τε
σκότῳσιν, περικαλύπτουσι, τοὺς
τὸν τοκετόν Σου, Κόρη ἐρμηνεύο-
ντας, ὃν γὰρ Μωσῆς ἐώρακεν ἐν
θυέλλῃ, καὶ γνόφῳ, κεκαλυμμένον
ἐγέννησας, καὶ ταῖς Σαῖς ἀγκάλαις
ἐβάστασας.

Ἴτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ α΄

Ἦχος δ' Θαλάσσης τὸ ἔρυθραῖον

Σπῆχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν δόσιν, τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς, ἧς μετασχεῖν Ἀπόστολε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Σπῆχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ αἵγλῃ, σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεῖς, Ἐκκλησίας ρυθμίζεις ἐθνῶν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, ἱεροφάντορ παμμακάριστε.

Δόξα...

Χορείαν, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας, Ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονώς, αὐτουργία τοῦ Λόγου χρισθεὶς, ὡς μαθητῆς θεάδελφος, ἱεροκήρυξ μυστικώτατος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Πηγὴν σε, τῶν ἱαμάτων ἔχοντες, ἀπαρυόμεθα, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἱάσιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν.

Κανὼν

Τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ

ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τό στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι· ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ρύσαι καὶ σῶσόν με.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Στεναγμούς ἀνενδότους, καὶ ψυχικόν δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου, Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Επουράνιαι τάξεις, λειτουργικά πνεύματα, δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἦχος πλ. δ'.

Σπῆχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας σὺ ἐσχηκῶς ἔνδοξε, διδάσκαλον ζῶντα, ποταμοὺς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, ἐκ τῆς κοιλίας σου, διηνεκῶς ἀλομένους, καὶ κόσμου κατήρδευσας πάντα τὰ πέρατα.

Σπῆχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολικῶς ἀγαπήσας τὸ ὀρεκτῶν ἔσχατον, ἐγκρατεία ἄκρα, καὶ ἀσκήσει συντόνῳ ἐκέχρησο, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους σου, συναποστόλους θεόφρον, καὶ τοῦτο κατείληφας, νοῦ καθαρότητι.

Στήχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπερβὰς τὴν дуάδα τὴν ἐμπαθῇ ἔνδοξε, καὶ λυθεὶς τετράδος, στοιχειώδους νῦν, ὥφθης Ἰάκωβε, ἐπόπτης ἄμεσος, τῆς ἀνωτάτης Τριάδος, καὶ Θεὸς γεγένησαι, θέσει θεοούμενος.

Στήχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς Θεοτοκίον

Ακατάληπτον ὄντως θαῦμα τὸ Σὸν πέφυκεν, ὁ γὰρ ἐν τοῖς κόλποις, τοῖς πατρώοις καθήμενος Ἀχραντε, ἐπὶ τῶν κόλπων Σου, ὡς ἐπὶ θρόνου ἁγίου, σαρκοφόρος καθηται, τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἐπερος τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος δ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στήχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραίνεται ἡ φυλή, ἡ τοῦ Ἰουδα ἐπὶ σοὶ σήμερον, ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα.

Στήχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αστέρα θεολαμπῇ, σὲ ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, τὸν εὐκλεῆ κήρυκα, θείαις δαδουχίαις λαμπρύνεται.

Δόξα...

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας,

ζωοποιῶ Πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγγόμενος.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ον ἔτεκες ἐν σαρκί, Παρθενομήτορ ἐκ Πατρὸς λάμπαντα, τοῦτον Ἀγνή, Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυττε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Τὸν Θεάδελφον δεῦτε χαρμονικῶς, ἐφυνίοις ἐπαίνων οἱ εὐσεβεῖς, πάντες εὐφημήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν· τῆς Σιών γάρ οὗτος, τῆς θείας πρωτόθρονος, ἐν Χριστῷ ἀνεδείχθη, καὶ ταύτην ἐφαίδρυνε, πάσαις ἐναρέτοις, ἐργασίαις καὶ λόγοις, θείοις καὶ χάρισι, καὶ θαυμάτων ἐνδείξεσι· πρὸς αὐτόν οὖν βοήσωμεν, Χριστοκήρυξ Ἰάκωβε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκὴνωμα· Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε· Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε.

Ὁ Οἶκος

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσήφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον ἱεράρχην, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφὸν, ὕμνοις ἐγκωμίων ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακράζομεν· δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ ἀπέλασον τὴν θλίψιν τὴν ἐπερχομένην καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλήθους πταισμάτων· ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὴν πτέρναν, καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλίται· ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ, ἵνα σε πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἱεράρχου Ἱεροσολύμων.

Σπύχοι

Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ Κατακρίτου ξύλῳ

Θνήσκεις δι' αὐτόν, παμμάκαρ, κρουσθεὶς ξύλῳ.

Ἐσθλὸν Ἀδελφόθεον τριτάτῃ ξύλῳ εἰκάδι πληξάν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ

Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Σπύχοι

Εὗρες μεταστὰς τὴν παλαιὰν ἀξίαν,

Ἰγνάτιε Πρόδρομε Ῥώμης τῆς Νέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

Σπύχοι

Ἐρημον ἡγάπησας οἰκεῖν παμμάκαρ,

Θεῷ ὁμιλεῖν καταμόνας τῷ μόνῳ.

Ο Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος ὁ ἱδρυτὴς τὴν ἐν Χαρσιανῶ Μονῇ καὶ ὁ Ὅσιος Πετρώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ Ἅγιοι δύο Παῖδες εἰς πῦρ κατὰ γῆς στρωθέντος, τρέχουν ἀναγκασθέντες, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... 10/02

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ανοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὡδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὥδ' ἑ'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὥδ' ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδ' ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδ' η'

Σπ'χ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπ'χ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδος αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

ὥδ' θ'

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀάμπων φωτί τῶν ἔργων σου, παρεστώς τῇ Τριάδι ἐν παρρησίᾳ πρέσβευε, οἷα χάριτι πέλων, καὶ ἀδελφός Κυρίου, νοητόν φῶς τελούντων σου, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, ἱεουργέ· ὅλην γάρ ἐξ ὕψους τοῦ Παρακλήτου, Ἀπόστολε Ἰάκωβε, ὑπεδέξω τὴν αἴγλην.

Ὅμοιον

Ὡς Ἱεράρχης πρώτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης, ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς Ὑποφύτης, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας, παρὰ πάντας πλουτήσας, ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφός τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτόν, λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης· παρ’ οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε, λύσιν αἵτει πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ὅμοιον

Ἡ φοβερὰ τῆς κρίσεως, καὶ μεγάλη ἡμέρα, νῦν ἐπὶ θύραις ἔστηκεν· ὅρα πρόσεχε νῆφε, ψυχῇ μου καὶ ἐκ καρδίας, πρόσπεσον τῇ Παρθένω, καὶ μόνη Θεομήτορι, δάκρυσιν ἐκβοῶσα· πάσης Ἀγνῆ, τιμωρίας ῥῦσαί με δυσωπῶ σε, καὶ δεξιοῖς προβάτοις με, σύνταξον τοῦ Υἱοῦ σου.

ΑΙΝΟΙ. Ἦχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπῆχ. Ἀνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος α΄ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη, νῦν ἱερὰν ἑορτήν, χαρμονικῶς τελούντες, ἀλαλάζωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν θεάδελφον σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις αἰεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ἀνεῖτε αὐτόν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου, ἐπιδημίας Σοφέ, ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ’ ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ἀνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, σὲ ἐξελέξατο, ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιών τῇ ἁγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὁπαδόν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ, Ἰάκωβε.

Σπῆχ. Ἀνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην ὄντα, μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως οὗ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ἡμᾶς ἀδελφὸς χρηματίσας αὐτοῦ, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα... Ὡχος α'

Εν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ θείου Πνεύματος φωτισθείς, τῆς εὐσεβείας ὥφθης θεῖος ζηλωτής, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε· ὅθεν καὶ στολὴν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρὼν τοῦ πάλαι, τιμιωτέραν ἐνέδυσεν ὁ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος· Αὐτὸν ἱκέτευε, Ἀποστόλων Ἐνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Αγιωτέρα ἁγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης, κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσας, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς ἀγαθή, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ὡχος α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἀπολυτίκιον ᾠδὴς β'

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόμενος, τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἐορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠδὴς β'

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ

βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

ᾠδὴς β'

Στίχ. Δίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὦν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Σπῆχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέ-
ρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον ᾠχὸς δ'

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεῦειν ὡς ἱεράρχης· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, (*ὁ β' χορὸς*) ψάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λουῖα.

Ἀπολυτίκιον ᾠχὸς δ'

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνε-
δέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεῦειν ὡς ἱεράρχης· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχὸς β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυ-
γάζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρε-
σβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμεις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος (Κυρ. κ')

Προκείμενον ᾠχὸς πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Σπῆχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύ-
λου τὸ Ἀνάγνωσμα (*Γαλ. α' 11-19*)

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχτην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰου-
δαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ

καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Καὶ καθ' ἧς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον

Πρῶτος χρηματίσας Ἀρχιερεὺς, τὴν ἁγίαν πόλιν ἐκληρώσω παρὰ Χριστοῦ, ἦν ρύσαι ἐκ κινδύνων Ἰάκωβε παμμάκαρ, καὶ ταύτην περιφρούρει ἀνεπηρέαστον.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.